SzfF.9/2023/4.

Az eljárás alá vont bíró azon magatartása, hogy két ügyben az általa a BIIR-be feltöltött jegyzőkönyvek a megtörtént eljárási cselekményeket nem valósághűen rögzítették, továbbá, hogy az ügyésszel a következő ügy lehetséges kimeneteléről beszélgetést folytatott, végül hogy a jegyzőkönyvvezetőként eljáró fogalmazót a számítógépen rögzített hangfelvétel azonnali törlésére utasította, alkalmas annak megállapítására, hogy az eljárás alá vont bíró a szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettségét több tekintetben megszegte. Az eljárás alá vont bíró magatartása alkalmas a bíróságok működésébe vetett bizalom csorbítására, a bírói hivatás tekintélyének sértésére, az ehhez a közbizalomhoz kapcsolódó törvényi követelmények érvényesülésének veszélyeztetésére. Erre tekintettel a vele szemben alkalmazott bírói tisztségből való felmentés fegyelmi büntetés megalapozott, különös figyelemmel arra, hogy az eljárás alá vont bíróval szemben korábban írásbeli figyelmeztetés alkalmazására került sor. Az eljárás alá vont bíró által hivatkozott magas munkateher nem vizsgálható, mert semmilyen munkateher nem mentesítheti a bírót a tisztességes eljárás követelményének megtartása és a bírói hivatáshoz méltó magatartás tanúsítása alól. Az eljárás alá vont bíró felelősség-áthárító magatartása nem fér össze a bírókkal szembeni magasabb társadalmi elvárással, a bírói tisztséghez méltó kifogástalan magatartást az eljárásokban az eljárások külső szereplői felé, a munkahelyi beosztottak és vezetők felé is tanúsítani kell.

A fokozatosság és az arányosság követelménye egymás mellett érvényesül, azonban a fokozatosság nem mehet az arányosság rovására, azaz, ha az eljárás alá vont bíró az enyhítő és súlyosító körülményeket is figyelembe véve oly annyira súlyos fegyelemsértést követ el, amellyel a legsúlyosabb fegyelmi büntetés áll arányban és előtte nem került sor fegyelmi büntetés kiszabására, nem eredményezheti azt, hogy vele szemben valamely enyhébb fegyelmi büntetés kerüljön kiszabásra.

Budapest, 2024. január 29.